

עין משפט
נר מצוה

ע:

מרובה פרק שביעי בבא קמא

מסורת הש"ס

(א) רבי טו: מסהדין ל:
טו: (א) רבי טו: מסהדין ל:
ל: (א) רבי טו: מסהדין ל:
וכפשיי דהסא, (ד) רבי טו:
מ"ו: (א) רבי טו: מסהדין ל:
(א) רבי טו: מסהדין ל:
לא הוה מפרה היל, (א) רבי טו:
הוה אילי, (א) רבי טו: מסהדין ל:
(א) רבי טו: מסהדין ל:
(א) רבי טו: מסהדין ל:
(א) רבי טו: מסהדין ל:
טו: רבי טו: מסהדין ל:
טו:

תורה אור השלם
ו. לא יקום עד אחר
באיש לכל עון ולכל
קצאת ככל חזא אשור
יזאא על פי שני עדים
אל על פי שלשה עדים
יקום דבר רבוי דמיט טו

גיליון הש"ס
בב' דבר ולא חצי דבר.
עין הורוה דף ד ע"א
טו"ס ד"ה ק"י: רש"י ד"ה
ברטא לומר החוד י'
תיצנים. עין מסהדין דף
עכ ע"א ו"ע:

מלפסא. סס אזוי של רבי יוסי: **שנים אומרים קידש.** תלוי
אם האשה בנימן: **ושנים אומרים בעל.** איש אחר נאמר: **דאע"ג**
דעדי ניסא. הנאם להמת **דעדי ניסא.** הנאם להמת
איכא למימר פגויה היא: **כיון דעדי קדושין לא לריבין לעדי**
ניסא. דכללו נינהו שוו לה קמאי
אשת איש ליאמר על כל העולם:
דבר הוא. אף עדות של ביאה קיים
ונהרגת: **הכא נמי כו'. עדי גניבה**
מייבו ליה כפילא כללוא עדי טביחה.
אלל הני עדות חוקה שלשמן הכימות
זריכות וז לוו: **למעוטי אחד אומר**
אחס כנגס וכו'. וקאמו לטויה גדולה
לענין עושין או לענין שיהו קידושיה
קדושין: **כנגס.** שער ראיתי בקשרי
אנכעויה: **מני דבר.** שער אחד:
וחלי עדום. עד אחד יא לשער
ופשיטא ללא עדות היא: **אכסי**
קטנה היא כו'. הלך לא מלטפין.
אלל לגני חוקה כולן מעידין שהיה
מוחזק בה: **עקון סאינה.** לקוט
מאינס ממאינמו דמי הגניבה כגמ
וכן עשה ונחמידי מיתה: **והא אי**
סכע ליה. בעל התאניה ללוקט:
כדינא. לומר החזר לו מאינס שלקטת
או מן לי מה שמכרת לי בדמימך:
לא אמרינן. לא אמרינן לא אמרינן
ללא מכירה הוא (וואמאי שגלס ד'
הו'): **זרוק גניבה לחרי.** בשבת ואמי
אתן לך מעות וכן עשה קנאה לוקח
זה מחייב מיתה: **לגנב זיל שלים עקיבא**
דאמר. כהוריק (שפת דף טו): **קלוטה**
כמי שסונסה. הוריק מרשות לרשות
כיון שקלטת האומר נחייב משום
שבת נמלא חיוב שבת וחוב מכירה כיון
כאחד שאמר מאר קנה ללוקח דכיון
דקוסו לנזח כמותו דמי: **אסרה סורס.**
להביא לביט המקצוע לכל נזר:
ואפילו כל על אמו. ונתן לה טלה
באחנה אסור ואף על גב דלי לא
הוה יחיב לה ניהלה (והואיל מענה
ליה כדינא לא אמרינן ליה קיים לה
מנאה דהא מחייב כנגסיה הוא:
אפי'

אתנן אסרה הוריה ואפילו בא ע"א אמו. מיתה דמ"ל הא ו"מ משום דאמר כגבה על יצמות דף טו: וסס דאתן כלב ומתיר וזנה

אתנן אסרה הוריה ואפילו בא ע"א אמו. מיתה דמ"ל הא ו"מ משום דאמר כגבה על יצמות דף טו: וסס דאתן כלב ומתיר וזנה

דאף על גב דעדי צריכינ דעדי קדושין. פירושו כל זמן
שלל החוקה באמת איש:
למעוטי שנים אומרים אחד בגבה כו'. ולא דמי לשנה ראשונה
צפני שנים כו' דהתם ראו כל מה שהיו יכולין לראות
בזאתה שנה ורז אלפס פירש משום
דהתם מהני סקדומיהו לענין פירות
שאל כל שנה ראשונה חייב לשלם
אלל לא ימלא יותר עדים וטעם ראשון
נראה לריי עיקר דמתן כפרק המקבל
(גיטין דף טז): האשה שאמרה המקבל
לי גיטי זריכה שמי יחיי עדים שנים
שיאמרו כפיטו אמרה ושנים שיאמרו
כפיטו קבל וקרה אלמא לא חשיב
כי האי גונא חזי דבר אע"ג דלריכי
אלל לאלו דאפי' למאן דאמר שליש
נאמן כשגט בידו ולא זריכי עדי
אמירה לענין קבלה מ"מ כיון שלרין
שנראה הגט בידו חזי דבר הוא אלל
ע"כ משום שכל כח רואה כל מה
שיכולה לראות) באומה עשה ואמאי
באומר לו עקון תאניה מתאינתי
כו'. וא"ת והיכי דמי
זי דקיימא גניבה בחזירו של לוקח
שעת עקיבה מאי פריך עלה וכיון
דאי קצטע ליה כו' מכירה נמי לא
הי מכירה נהי דמחייב כנפשו מכל
מקום קנייה ליה תזירו ללוקח ואלל
ליתא בחזירו של לוקח דל חיוב שבת
מחייב לאו מכירה היא דהא ק"ל כרז
נחמן דאמר (ספירות לא עבדי חליפין
ומיאו לפר"ת ויחא דמפרש דהא
דפירי לא עבדי חליפין היינו כמורת
קנין סודר שמחזיר לו הסודר ולא
ידיכי לו אלל בלתי קנין בעלמא אלל
כמחין להקטת זה תחת זה שזה
בשורה כמורת דמיס קני ואומר ר"י
דכחא לא דייק אלל אלסון מכר
דאפי' קאי בחזר הלווקח כיון דלא
אמר זיל שלים אין זו מכירה אלל
מתנה ואף על גב דכשלומי ארבעה
וממשה מחייב על המתנה כמו על
המכר כדאמרינן לקמן) מ"מ גג ומכר
שבת קמני ואין זו מכירה וכן לן
עקון תאניה מתאינתי כמו עקון
תאניה מתאינתי:

במאן רבי עקיבא דאמר קלוטה
במי שהונחה דמיא. וסס

במאן רבי עקיבא דאמר קלוטה
במי שהונחה דמיא. וסס

במאן רבי עקיבא דאמר קלוטה
במי שהונחה דמיא. וסס

במאן רבי עקיבא דאמר קלוטה
במי שהונחה דמיא. וסס

במאן רבי עקיבא דאמר קלוטה
במי שהונחה דמיא. וסס

במאן רבי עקיבא דאמר קלוטה
במי שהונחה דמיא. וסס

במאן רבי עקיבא דאמר קלוטה
במי שהונחה דמיא. וסס

במאן רבי עקיבא דאמר קלוטה
במי שהונחה דמיא. וסס

ע"א א ב מ"י פ"ד מ"ג
קדוש הלכה א סמך
ע"ן קט טו"ע ח"מ פ"י
ל ספ"ק יג:
ע"ב טו"מ פ"ק סג:
ע"ד ה מ"י פ"ג מ"ג
גניבה הלכה א טור
ח"מ סג:
ע"ד ה מ"י פ"ד מ"ג
אשור מנחם הל' ח
מתן לרין ע"ח:
מוקם רש"י
דבר. על פי שנים עדים
יקום דבר שלם. יחולק כל
המקום על פי מדין השנים.
ולא חצי דבר. כל כח
ומת אינה עתידה אלל על
שלים הקונה היטי שלם
דבר ולא דבר שלם. האלל
אין עדים משרים
על כל בני שנים ויבנים
ב"ב י"ג. בגבה. יין
קשר אלכעוטי (והואיל
ל' תחת אומר מקום
והוא י"ג). כהוריק. באומה.
מקום (והב"ב ב"ב י"ג).
קלוטה. כמין הארץ.
כמי שהונחה. לרין
(גיטין ט"ו). אהני אסרה
תורה ואפילו בא על
אמו. ונתן לה טלה באמן.
אתנן הוא אשור לקמן.
דאתן תחת חייב לא
שאל אמו לא שאל עמה.
ואפי' דאי תבעה ליה
דינא קמן מן לי אפני. לא
מחייבת ליה. דהא ק"ל לא
דבריה מיתה. כי היכי
ניטלה אתנן הוא. אלמא
אפילו נתקום מיתה נמי
כמו שנתקין עשה אלל
שאלו מ' ענשו בחיים.
אלל זיל שמים לא יא
ע"כ שפסל. דאי לא רמי
המלחין עליה כי היכי
ניטלה מ' מה אתנן. מתנן
בעלמא הוא דדיכי ליה. א'
מ' א' פ"ס לא חספין
מיתה. ק' שפתי מ' מ'
מור חוקו הוה לי מור
לחיה על (ב"ב א"א).

